

En mugg varmt vatten

Minjung Park
(Baserad på en sann berättelse)

Vattnet i dopbass-
ängen var iskallt.
Då fick Minjun en idé.

Minjun och pappa skyndade sig in i kyrkan med den kalla vinden i ryggen. Det var kallt där inne också. Minjun hoppades att det skulle bli varmare eftersom fler personer samlades.

Minjuns vän Jungmin skulle döpas i dag. Jungmin hade träffat systemmissionärerna och funderat på att döpas länge. Hela församlingen hade fastat och bätt för honom. Till slut bestämde han sig för att döpas. Och i dag skulle det ske!

Dopbassängen fylldes fortfarande med vatten när Minjun och pappa kom in i rummet. De satte sig bredvid Minjuns vän James. Snart kom Jungmin in, klädd i vita dopkläder.

”Han ser lite nervös ut”, sa James.

Minjun nickade. Han var glad att han kunde vara här för sin vän.

Snart var dopbassängen fylld. Det var dags för dopgudstjänsten att börja! Men i stället för att börja, pratade missionärerna med några av medlemmarna, och de såg oroliga ut. Pappa gick för att se vad som var fel.

”Vad är det som är fel?” frågade Minjun pappa.

”Varmvattenberedaren i byggnaden är trasig, så vattnet i dopbassängen är mycket kallt”, sa pappa.

Minjun tittade på dopbassängen. På hans dop hade det varit varmt väder, varmt vatten och han hade fått en varm kram av pappa när han kom upp ur vattnet. Han kunde inte tänka sig att någon skulle döpas i så kallt vatten en sådan kall vinterdag.

Minjun såg Jungmin modigt kliva ner i vattnet med äldste Keck som skulle döpa honom.

”Det är för kallt!” sa Jungmin. ”Jag kan inte vara i vattnet längre.” Han klev darrande upp ur bassängen. Minjun tyckte synd om honom.

Några minuter senare försökte Jungmin gå ner i vattnet igen. Den här gången tog han bara några steg ner innan han skyndade sig upp igen. Han försökte två gånger till. Vattnet var iskallt! ”Kan vi sluta?” frågade Jungmin till slut. Han såg ut som om han skulle börja gråta.

Minjun bad en bön inom sig och frågade vad han kunde göra.

”Vad ska vi göra?” sa någon.

ILLUSTRATION MIKE BLAKE

”Ska vi skjuta på dopet?” frågade någon annan. Alla ville hjälpa Jungmin men de visste inte hur.

Då fick Minjun en idé. Han gav James en liten puff. ”Följ med mig, James!”

Minjun och James gick till köket. De hittade en stor mugg och en skål och fyllde dem med hett vatten från vattenbehållaren. De bar dem försiktigt tillbaka till sakramentssalen och hällde det heta vattnet i dopbassängen. ”Kanske hjälper det här till att värma upp vattnet!” sa Minjun.

Alla blev överraskade.

”Varför tänkte inte vi på det?” frågade någon.

Tillsammans började alla hälla i varmt vatten från köket. Några kokade vatten på spisen. Andra bar försiktigt kastrullerna längs korridoren och hällde det heta vattnet i dopbassängen. De andra primärbarnen hjälpte också till – en mugg åt gången.

Till slut blev vattnet tillräckligt varmt. Jungmin och äldste Keck klev ner helt och hållet i dopbassängen. Minjun hade en varm känsla i hjärtat när han hörde äldste Keck säga orden i dopbönen.

När Jungmin kom upp ur vattnet log han. Alla var glada.

När Jungmin hade bytt om till sina torra kläder gav Minjun honom en stor kram. Minjun visste att när han bad med mod skulle hans himmelske Fader hjälpa honom veta vad han skulle göra. Det här var ett dop som Minjun aldrig skulle glömma! ●
Författaren bor i Seoul, Sydkorea.

Jungmin tillsammans med missionärerna och några av dem som hjälpte till att bära vatten.